

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ 2025

A1. Μάθε τώρα τι έκανε αργότερα ο Νασικάς. Όταν είχε έλθει λίγες μέρες αργότερα ο Έννιος στον Νασικά και τον ζητούσε από την πόρτα, ο Νασικάς φώναξε πως δεν ήταν σπίτι, παρόλο που ήταν στο σπίτι. Τότε ο Έννιος αγανακτισμένος που ο Νασικάς έλεγε ψέματα τόσο φανερά, του είπε: - «Τι (λες)»; «Δε γνωρίζω τη φωνή σου;»-Θέλεις να μάθεις τι απάντησε ο Νασικάς;

.....
Ούτε η φτώχεια ούτε ο πόνος εμποδίζουν το σοφό, ούτε τα πράγματα αυτά που βγάζουν από το δρόμο τους άπειρους και τους γκρεμοτσακίζουν. Εσύ νομίζεις πως εκείνος καταβάλλεται από τις συμφορές; Αντίθετα, τις χρησιμοποιεί! Ο Φειδίας δεν ήξερε να κάνει αγάλματα μόνο από ελεφαντόδοντο· (τα) έκανε κι από χαλκό. Αν του πήγαινες μάρμαρο, αν του πήγαινες κάποιο υλικό πιο ευτελές, θα το έκανε τέτοιο (άγαλμα), όσο μπορούσε να γίνει πιο τέλειο από εκείνο το υλικό.

B1.

1. Σ
2. Α
3. Σ
4. Σ
5. Α

B2.

1. δ
2. α
3. β
4. ε
5. ζ

Γ1.

diebus: diei

aperte: apertius/apertissime

vocem tuam: vocum tuarum

impudens: impudenti

mihi ipsi: ego ipse

ebore: ebur

simulacra: simulacrum

viliōrem: vilem/vilissimam

tale: talia

optimum: melius

Eōdem: Eorundem

Γ2α.

indignatus: indignans

mentiebatur: mentiens
utitur: utens

Γ2β.

- *Accipe: Acceptu*
- *fecerit: fac*
- *venisset: veniendo*
- *exclamavit: exclamemus*
- *credis: creditum*
- *agunt: acturus es*
- *putas: putari*
- *sciebat: sci(v)isse*
- *posset: possit*

Δ1α.

- *diebus: είναι απρόθετη αφαιρετική οργανική του μέτρου/της διαφοράς στο post*
- *se: υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο non esse. Υπάρχει ταυτοπροσωπία του ειδικού απαρεμφάτου, το φαινόμενο του λατινισμού*
- *ancillae: είναι έμμεσο αντικείμενο στο credidi*
- *malis: είναι απρόθετη αφαιρετική του ποιητικού αιτίου στο premi*
- *ex aere: είναι εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της ύλης στο faciebat*

Δ1β.

Si marmor illi obtulisses, fecisset tale: δευτερεύουσα επιρρηματική υποθετική πρόταση

Ο υποθετικός λόγος αναλύεται ως εξής:

Η υπόθεση («si marmor illi obtulisses») εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντελικού και η απόδοση («fecisset tale») εκφέρεται πάλι με υποτακτική υπερσυντελικού. Πρόκειται για το 2^ο είδος, υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα στο παρελθόν.

Η μετατροπή του σε υπόθεση δυνατή ή πιθανή για το παρόν-μέλλον είναι ως εξής: «Si marmor illi obferas, faciat tale».

Δ2α.

- *«Quid postea Nasica fecit?»*
- *«Ego domi non sum.»*
- *«Quid Nasica respondit?»*

Δ2β.

Sapiens nec paupertate nec dolore prohibetur, nec eis (iis/is) rebus, quibus imperiti avertuntur.